

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/87/2016
Identifikačné číslo spisu: 2015200413
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200413.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: Y. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Q., IČO: 45 993 939, v zastúpení JUDr. Milan Bányi, advokát, so sídlom Nám. B. Bartóka 5, Veľký Meder, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 28172-2/2015-BA zo dňa 16. apríla 2015 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Dunajská Streda č. 700-0512119014-GC04/2014 zo dňa 11. decembra 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/52/2015-50 zo dňa 17. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/52/2015-50 zo dňa 17. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 20S/52/2015-50 zo dňa 17. mája 2016, podľa ustanovenia § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 28172-2/2015-BA zo dňa 16. apríla 2015, ktorým Sociálna poisťovňa, ústredie, zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Dunajská Streda, č. 700-0512119014-GC04/14 zo dňa 11. decembra 2014, ktorým predpísala za obdobie júl 2004, august 2004, september 2004, október 2004, november 2004, december 2004, január 2005, február 2005, marec 2005, apríl 2005, máj 2005, jún 2005, júl 2005, august 2005, september 2005, október 2005, november 2005 a december 2005 penále v sume 1.011,39 eur vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie, poistného na invalidné poistenie, poistného do rezervného fondu solidarity vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň z omeškania odo dňa splatnosti poistného do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici alebo zaplatená v hotovosti. O trovách

konania rozhodol krajský súd poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so správnymi orgánmi v tom, že prípade žalobcu nebolo preukázané splnenie podmienok na odpustenie penále v zmysle § 293bl zákona o sociálnom poistení. Nepovažoval za sporné, že žalobca dlžné príspevky za obdobie júl 2004 až december 2005 uhradil v lehote do 30.4.2010. Konštatoval však, že dôvodom nepriznania nároku na tzv. generálny pardon je skutočnosť, že žalobca nemal ani ku dňu rozhodovania krajského súdu vôbec uhradené poistné na poistenie v nezamestnanosti za obdobie január 1999 až december 2003, za december 1998 ho mal uhradené v nesprávnej výške. Žalobca nevyužil možnosť podať žiadosť o odpustenie povinnosti zaplatiť penále, ktoré sa viaže na dlžné poistné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa osobitného predpisu za obdobie pred prvým januárom 2007 v zmysle § 293 ap zákona o sociálnom poistení. Postup správnych orgánov vyhodnotil ako zákonný, nakoľko pre získanie nároku na odpustenie penále musí dlžník zaplatiť všetky dlžné sumy poistného a príspevkov za celé obdobie poistenia, t. j. aj pred dátumom 01.01.2010, najneskôr do 30.04.2010.

Pri vyslovení svojho záveru krajský súd vychádzal z celkovej logiky a účelu príslušného právneho predpisu súvisiaceho s použitím tzv. generálneho pardonu, ktorý núti účastníkov sociálneho systému plniť si svoje zákonné povinnosti v súlade so zákonom, v stanovených lehotách a uhrádzať príslušné povinnosti v správnej výške. Pokiaľ by účelom zákona malo byť iba splnenie si povinnosti súvisiacej s určitou časťou odvodov za určité obdobie, konkrétne za obdobie pred 01.01.2010, ale bez ohľadu na dlhy z obdobia pred 01.01.2007 (§ 293ap ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. a § 293bl ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.) takéto ustanovenie zákona by neplnilo zákonodarcom predpokladaný účinok, pretože v takom prípade by postačovalo, ak by príslušný subjekt zaplatil iba určitú časť odvodov do spomínanej lehoty a zostávajúcu predchádzajúcu časť nezaplatených odvodov by v takom prípade do stanoveného termínu nemusel zaplatiť vôbec a generálny pardon by sa tak minul účinku.

Záverom odôvodnenia krajský súd konštatoval, že žalobca krajskému súdu nepreukázal, že by voči Sociálnej poisťovni ku dňu 30.04.2010 už nemal žiaden peňažný záväzok a táto skutočnosť nevyplýva ani z administratívneho spisu. Rovnako žalobca nepreukázal, že by disponoval namietaným potvrdením Sociálnej poisťovne o tom, že by mal uhradené všetky dlžné sumy poistného a príspevky, a teda nemal dlh z nezaplatenia príspevku na poistenie v nezamestnanosti za obdobie december 1998 až december 2003.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) a e) OSP (zrejme po logicky predchádzajúcom zrušení rozsudku krajského súdu).

V dôvodoch odvolania poukázal na právnu úpravu § 293bl zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v zmysle ktorej zákonnou podmienkou poskytnutej výhody (odpustenie penále) bolo to, že poistné za obdobie pred 1. januárom 2010, t. j. poistné od roku 1993 (za celé obdobie poistenia - registrácie) muselo byť zaplatené najneskôr do 30. apríla 2010. Dikcia zaplatené, znamená, že generálny pardon sa vzťahoval aj na tých, ktorí zaplatili len poistné bez príslušenstva (napr. penále) pred 1. januárom 2010. V jeho prípade bola celá dlžná suma za mesiace júl 2004 až december 2005 zaplatená v hotovosti na príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne v Dunajskej Strede dňa 29.07.2009 a 28.09.2009, t. j. do 30.04.2010, preto mu nie je možné predpísať penále za oneskorené platby.

Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie žalovanej argumentuje nezákonným a absolútne nelogickým, dokonca protichodným odôvodnením, keď sama žalovaná potvrdila, že žalobca síce predmetné sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poistného na invalidné poistenie, poistného do rezervného fondu solidarity do 30.04.2010 zaplatil, čím sa na žalovaného ex offo vzťahuje vyššie uvedený pardon ale zároveň spomínal,

že na príspevku na poistenie v nezamestnanosti za december 1998 - 2003 nezaplatil vôbec. Toto tvrdenie žalovaného nie je pravdivé a nie je ničím podložené, Dlhé príspevky a poistné za obdobie 07/2004 - 12/2005 uhradil osobne v pobočke žalovaného v Dunajskej Strede v dňoch 29.07.2009 a 28.09.2009, t. j. do 30.04.2010, tým pádom nie je možné predpísať penále za oneskorené platby, t. j. požiadavka žalovaného je irelevantná a v rozpore so zákonom. Všeobecne namietal všetky zrušujúce odvolacie dôvody a rovnako všeobecne uviedol, že napadnuté rozhodnutie, ale aj postup, ktorý mu predchádzal (vrátane rozhodnutia orgánu prvého stupňa) sú v rozpore s množinou všeobecne záväzných právnych predpisov. Porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov je tak masívne, že spôsobujú až zmätočnosť a nepreskúmateľnosť predmetných rozhodnutí. Rozhodnutiu žalovanej vytkol, že nereagovalo na konkrétnu argumentáciu, podľa ktorej právne a skutkové posúdenie je nesprávne. Považoval za nezákonné ak napriek skutočnosti, že do 30.04.2010 bolo uhradené všetko dlžné poistné za obdobie 07/2004 - 12/2005 (t. j. obdobie, za ktoré žalovaný na 1 stupni uložil penále) zrazu začala žalovaná argumentovať skutočnosťou, že neboli uhradené dlžné príspevky a poistné za predošlé obdobia, čo je irelevantné. Zdôraznil, že žalovaná opakovane potvrdila a vydokladovala, že žalobca mal k 30.04.2010 splnené všetky platby na poistnom, a teda všetky podmienky pre realizáciu tzv. generálneho pardonu. Žalobca konal v dobrej viere v správnosť týchto údajov, v prípade ak by Sociálna poisťovňa opakovane nedeklarovala takýto záver o splnení všetkých podmienok, žalobca by uhradil prípadnú dlžnú sumu a k vzniku nemožnosti uplatnenia tzv. generálneho pardonu by nedošlo.

K odôvodneniu rozsudku krajského súdu, ktorý uviedol, že žalobca nevedel preukázať, že voči Sociálnej poisťovni ku dňu 30.04.2010 už nemal žiadny nedoplatok, nakoľko to nevyplývalo z administratívneho spisu uvádzal, že potvrdenie o výške úhrady nedoplatku je založené do spisu, dokonca je na ňom aj meno zamestnanca Sociálnej poisťovne, ktorý to potvrdenie vydal. Považoval za nepredstaviteľné a neakceptovateľné v právnom štáte, aby žalovaný ako správny orgán svojvoľne vydával potvrdenia o existencii údajného fiktívneho nedoplatku (nezaplatenie poistenia v nezamestnanosti) z pred roku 2003, ktorý si mimochodom žalovaný nikdy preukázateľne (doporučene) neuplatňoval od žalobcu až do podania predmetnej žaloby. Po prvý krát sa žalobca dozvedel o údajnom nedoplatku z pred roku 2003 až po podaní predmetnej žaloby.

Žalovaná Sociálna poisťovňa, ústredie, vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu i naďalej zotrvala na svojom právnom názore, že penále za sporné obdobie bolo predpísané v súlade so zákonom o sociálnom poistení.

K námietkam žalobcu opätovne uviedla, že základnou podmienkou pre odpustenie povinnosti zaplatiť penále podľa § 293bl zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 572/2009 Z.z. bolo uhradenie všetkých dlžných súm poistného a príspevkov za obdobie pred 1. januárom 2010 najneskôr do 30. apríla 2010. Podľa právneho názoru Sociálnej poisťovne bolo cieľom zákonodarcu zabezpečiť, aby povinné subjekty splnili voči Sociálnej poisťovni všetky svoje záväzky, čím by predišli povinnosti zaplatiť penále za oneskorene uhradené poistné a príspevky. Podľa názoru žalovanej by sa iný výklad priechil jeho účelu a Sociálna poisťovňa by nedosiahla, aby dlžníci zaplatili všetky svoje záväzky, pretože zaplatenie všetkých dlžných súm poistného a príspevkov by sa v konečnom dôsledku vôbec neskúmalo. Žalobca preukázateľne nezaplatil v správnej výške príspevkov na poistenie v nezamestnanosti za mesiac december 1998 a za obdobie január 1999 až december 2003 tento príspevok nezaplatil vôbec, a preto podmienky na odpustenie povinnosti zaplatiť penále podľa § 293bl zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 572/2009 Z.z., nespĺnil.

III.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa

doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 293bl ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, Sociálna poisťovňa nepredpíše penále alebo odpustí povinnosť zaplatiť predpísané penále, ktoré sa viaže na dlžné poistné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa osobitného predpisu 1) za obdobie pred 1. januárom 2010 zaplatené najneskôr do 30. apríla 2010.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

IV.

Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 28172-2/2015-BA zo dňa 16. apríla 2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Dunajská Streda č. 700-0512119014-GC04/14 zo dňa 11. decembra 2014 vo veci predpísaného penále v sume 1011,39 eur, vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poistného na invalidné poistenie, poistného do rezervného fondu solidarity, vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici, zaplatená v hotovosti. Obe rozhodnutia správnych orgánov boli napádané predovšetkým z dôvodu, že žalobca považoval za nezákonné predpísanie penále vzhľadom na splnenie podmienok tzv. generálneho pardonu v zmysle § 293bl zákona o sociálnom poistení, nakoľko vychádzal z presvedčenia, že do 30.4.2010 uhradil všetky svoje evidované dlžné poistné a príspevky, čo považoval za preukázané uhradením dlžného poistného a príspevkov za obdobie júl 2004 až december 2005. Úhrada týchto príspevkov a poistných sporná nebola, dôvodom nespĺnenia podmienok generálneho pardonu bolo neuhradenie dlžných príspevkov na

poistenie v nezamestnanosti za obdobie december 1998 až december 1993, ktorých existenciu popieral, vzhľadom na nedoložené tvrdenie o existencii dokladu o tom, že nemá voči sociálnej poisťovni žiadne záväzky, resp. skutočnosť, že až do vydania rozhodnutia ich sociálna poisťovňa od neho nepožadovala a ani z nich nevypočítavala žiadne penále.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, nakoľko sa stotožnil s právnym posúdením zisteného skutkového stavu vykonaným správnymi orgánmi. Žalobca v konaní namietal jednak právny záver o nesplnení podmienok pre nepriznanie generálneho pardonu a jednak nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

K námietke nedostatočnosti odôvodnenia rozsudku krajského súdu zohľadnil, že ustanovenie § 157 OSP je však potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, sp. zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad. Európsky súd pre ľudské práva ale súčasne tiež pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v správnom konaní bol v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav a vyvodený správny právny záver. Rozsudok súdu prvého stupňa je preskúmateľný, lebo jeho odôvodnenie zodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 OSP. Krajský súd reagoval na rozhodujúce námietky žalobcu a právny názor súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za vecne správny. Na zdôraznenie správnosti rozsudku prvého stupňa a zákonnosti rozhodnutia žalovanej podľa § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP odvolací súd ešte uvádza nasledovné:

Pokiaľ sa týka dôvodnosti aplikácie ust. § 293bl ods. 1 zákona o sociálnom poistení na prípad žalobcu, treba zdôrazniť, že zo žiadneho z do úvahy prichádzajúcich spôsobov výkladu tejto právnej normy nevyplýva Najvyššiemu súdu záver, že by sa nemali zohľadňovať sumy príspevku na poistenie v nezamestnanosti za obdobie december 1998 - december 2003. Podľa predloženej evidencie Sociálnej poisťovne toto poistné uhradené nebolo. Žalobca sa bránil iba namietaním, že má k dispozícii potvrdenie o tom, že nemá žiadne záväzky voči Sociálnej poisťovni, čo nijak nepreukázal. Ďalej treba zdôrazniť, že je povinnosťou poistenca riadne platiť poistné, nie je povinnosťou poisťovne ho na plnenie tejto povinnosti vyzývať, pričom poistenec si musí byť vedomý rizika prípadných nepriaznivých dôsledkov neplatenia poistenia riadne. Kedykoľvek v priebehu správneho a súdneho konania mal možnosť nahliadnuť do pripojeného administratívneho spisu a prípadne relevantne spochybníť evidované dlžné poistné. Nie je možné dovoľávať sa jeho nezohľadnenia len s poukazom na to, že sa o jeho existencii mal dozvedieť až po vydaní prvostupňového rozhodnutia. Práve cestou súdneho prieskumu rozhodnutí

orgánov verejnej správy mal v odôvodnenom prípade spochybníť dôvodnosť evidovania tohto dlžného poistného, čo neurobil. Na spochybnenie existencie dlžného poistného nepostačuje ani namietanie skutočnosti, že v súvislosti s ním sociálna poisťovňa nepredpísala žiadne penále.

V.

Vzhľadom na vyššieuvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/52/2015-50 zo dňa 17 mája 2016 podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil ako vecne správny. Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal nakoľko žalobca bol procesne neúspešný a žalovaná nárok na náhradu trov konania nemá zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.